

Yksinäisyyden monet kasvot

Kolmivuotias miehenalku oli hakenut kirjahyllystä valokuva-albumin, nojasi pyöreää pikku vatsaansa pöydän reunaan ja käänteli varovasti lehtiä. Oli isoja kuvia ja pieniä kuvia, tuttuja ja tuntemattomia kasvoja.

Ei, mutta kukas tuossa on? Äiti, ihan selvästi! Poika nostaa toisenkin kätensä poskea vasten ja katsoo. Äiti siinä istuu pöydän ääressä, maljakossa on ruusuja, ketään toista ei näy missään. Missä kaikki toiset ovat? Äiti on ihan yksin! Pojan leuka alkaa vapista ja silmiin nousevat kyyneleet. Ovat jättäneet äidin ihan yksin. Pienet ripset räpsyvät ja kuuma kyynelkarpalo vierähtää poskelle. Poika sulkee albumin kuin särkeäkseen lumouksen, mutta avaa sen taas katsoakseen, onko äidin viereen ilmestynyt joku. Mutta ei ole!

Onneksi äiti on kotona. Hän näkee lapsensa ilmeet, ymmärtää jonkin olevan vialla ja kutsuu pojan luokseen. Nyyhkyttäen lapsi kertoo:

- Minä olen niin surullinen, niin surullinen. Äiti istuu tuossa yksin. Odotatko sinä isää? Ei tätä voi katsoa, täytyy panna pois.

Poika laskeutuu äidin sylistä lattialle, nostaa albumin takaisin paikoilleen ja tulee jälleen turvallisten käsien väliin. Ilme on yhä tuskainen ja pelokas. Äiti selittää lapselleen ettei äiti ollut siinä huoneessa yksin. Ottihan joku kuvankin. Mutta pojan saama mielikuva on todellisempi kuin mitkään selitykset. Äiti on jätetty aivan yksin!

Yksinäisyys ei ole suinkaan kaikkien kohdalla vain mielikuva tai harhakäsitys. Toisille se on totisinta totta. Sen rautaisessa otteessa kouristelee moni lapsi, nuori ja aikuinen. Tänään puhutaan erityisen paljon yksinäisyydestä. Tutkimukset ja kyselyt vahvistavat sen olevan todellisuutta monien elämässä. Onneksi asia on otettu esille .

Taiteilija Ritva Oksanen kiertää tällä hetkellä eri puolilla Suomea monologilla, jolle hän on antanut nimen ”*Älä jätä sinua yksin*”. Monologi siirtyy runojen kautta naisen elämän eri vaiheisiin: lapsuuteen, nuoruuteen, äitiyteen ja vanhuuteen. Pelkistettynä on kysymys juuri yksinäisyydestä ja Raamatun kautta tutuksi tulleesta rakkauden kaksoiskäskystä että itseään on myös rakastettava. Ritva Oksasen oma tärkeä kohta monologissa on *Jumalan puhelinnumero 5015* eli ”Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua”.

Siihen kannattaa soittaa, sillä numerossa on 24/7 päivystys!

Raija Lähteinen